

מ"ת 7147/05 - עיד אלקידי נגד מדינת ישראל - פמ"ד

בית המשפט המחויז בבאר שבע

מ"ת 7147 מ"ד מדינת ישראל נ' אלקידי ואח'
תיק חיזוני: 170995/2017

בפני כבוד השופט נסר ابو טהה
ה המבקש עיד אלקידי ע"י ב"כ ע"ד רמי שלבי
נגד מדינת ישראל - פמ"ד (פלילי)
המשיבה החלטה

1. זהה בקשה לעיון חוזר, במסגרת עתרה ב"כ המבקש להורות על ביטול מעצר הבית בו נתן המבקש מיום 08.06.2017, על רקע כתוב האישום שמייחס לו יחד עם אחרים, לכואורה, ביצוע עבירות של קשרית קשור לפשע, חטיפה לשם גרים חבלה, איומים, החזקת סכין - עבירות מיום 21.04.2017.
2. לשיטת ב"כ המבקש, חלוף הזמן ללא הפרות מצד המבקש, עריכת הסכם "סולחה" עם המתalon ובני משפחתו, האירוע התרחש בחודש אפריל 2017, ולא היו אירועים נוספים של אלימות מכל סוג שהוא. התרומות שרות המבחן מה המבקש כדם המחייב לחוק, נעדר דפוסים אלימים, מסוגל להיענות לסמכות גבולות ובעל כוחות פנימיים חיוביים, המנהל אורח חיים נורמטיבי ויצרני, בעל תעוזת מגשר ומשיכן שלום מטעם משטרת ישראל - בן 50, נשוי ואב לשרה ילדים, בבעלותו "בית מטבחים", המעסיק כ-110 עובדים. המתalon/הנאשם בפרשיה נשוא כתוב האישום, הגיע להסדר טיפול בהליך העיקרי, קר שלא קיים חשש לשיבוש הליכי משפט מצד המבקש בפרט או מי מהמעורבים בכתב האישום. ההליכים בתיק העיקרי העומדים לחובת המבקש, טרם החלו, ועתידיים להימשך זמן רב.
3. המשיבה מנגד, עטרה לדחות את הבקשתה לעיון חוזר, שכן לשיטתה לא חלף זמן ניכר מאז מתן החלטת השחרור בערובה. עוד עמדה המשיבה על חומרת המעשים המិוחסים למבקש בכתב האישום. אשר לפגיעה הכלכלית בעסקי של המבקש, נטען, כי המעשים בוצעו לכואורה על ידי המבקש באותה תקופה שהיו לו את העסקים. עוד נטען, כי הותרת מעצר הבית יש בו כדי להוור את המשך הרגעת הרוחות בין הצדדים.
4. לעניינו, ראויים לציין שני החלטות בית המשפט העליון - בבש"פ 11/5564, פלוני נ' מדינת ישראל:

"הנה כי כן, שחרור לחלופת מעצר וטיב החלופה נגזרים לעיתים מעוצמת הראיות. חלופת מעצר היא ביטוי שהשתרש בפרקטייה אך אינם מופיע בחוק המעצרים, וסעיף 21(ב)(1) לחוק נוקט לשון "שחרור בערובה ותנאי שחרור". חלופת מעצר אין פירושה בהכרח מעצר בית מלא,

עמוד 1

ולרשות בית המשפט עומד מגוון של כלים, כמפורט בסעיף 48(א) לחוק המעצרים שעוניינו ב"תנאי השחרור בערובה".

לא הייתה מזכיר דברים אלה, המובנים מאליהם, אילולא התחששה כי החלופה של מעצר בית מלא, הפכה לתנאי שחרור "אוטומטי" כתחליף למעצר בפועל. אך יש לזכור כי גם מעצר בית מלא באגדר הגבלה, אף הגבלה קשה, על חירות הפרט, במילויו באידנא, שבירור התקן העיקרי עשוי להתראר חודשים ואף שנים. אין זה מהדברים הקלים "לטפס על הקירות" משך חודשים רבים בין ארבעה כתלים. הבטלה עלולה להביא לידי שעmom והשעmom לידי חטא של הפרת תנאי מעצר הבית ולהסתבכות נוספת של הנאשם. בכך יש להוסיף כי מעצר בית ממושך עלול לפגוע בפרנסתו של הנאשם ושל בני ביתו התלוים בו למחייתו".

רוצה לומר, כי גם בקביעת תנאי החלופה, היד אינה צריכה להיות "קלה על ההדק", ותנאי החלופה והגבלת החירות צריכים להיגזר מן מעוצמתה של עילת המעצר והן מעוצמת הריאות בכל מקרה ו McKrahe.

החלטה נוספת ב文书 פ 3611/10, עימאד רמאן נגד מדינת ישראל, נקבע:

"אמנם ככל אין מקום לכersetom בתנאי השחרור שנקבעו מבלי שלוף די זמן מההחלטה الأخيرة בעניין זה, ובלי שקמו נסיבות חדשות או התגלו עבודות חדשות. שלוף הזמן חשוב הן לאחר שזו מצוות החוקק הן בשל הצורך שלא להעmis יתר על המידה על מערכות המשפט העמוסות מילא, והן בשל הטעם המהותי שעומד בבסיס הזמן החולף, המאפשר לבחון האם ניתן ליתן הנאשם אמון מספיק לצורך להקל עוד בתנאי שחרורו. עמ' זאת, שלוף זמן ניכר, כדרישת הסעיף, הוא מושג שאף הוא תלוי בנסיבות העניין, ובמקרים המתאים ניתן לצאת מהנהל ההחלטה ולדון בבקשתה להקלת תנאי המעצר חרף העובדה שלופו אף חודשים ספורים מאז ניתנה ההחלטה الأخيرة בעניין תנאי השחרור.

5. המבקש מואשם בעבירות חמורות. אם כי, חלקו במעשים אינם מרכזי, כפי שעמד על כך בית המשפט בהחלטתו מיום 08.06.2017.

עוד נקבע בפסקה, כי בבחינת בקשתו של אדם לעזון חוזר בתנאי מעצרו, על בית המשפט לבחון האם יש בהיענות לבקשתו, כדי לפגוע בתכלייתה של חלופה זו.

במקרה דנן, לא שוכנעתי כי במתן הייתם לבקשתו לצאת לעבודה ולחזור ולנהל את עסקו, יש כדי לפגום בתכלייתה של חלופת המעצר שנקבעה בעניינו.

הכרה בחשיבות יכולתו של אדם להתפרק ולדאג לצורכי מחייתו מלמדת אותנו, כי אף שמדובר בגין המשוחרר לחלופת מעצר, יש לנשות, במקרים הרואים, לבחון את אפשרות השתלבותו במסגרת עבודתו, אשר תבטיח לו פרנסה ותעסוקה. זאת, כמובן, בכפוף לכך שלא יהיה בכך ממשום פגיעה באינטרס ציבורי סותר. לפיכך, במידה וניתן להשיג את תכליית חלופת המעצר גם כשהנתנו יצא לעבוד, תוך הבטחה כי אין ביציאתו לעבוד משום סכנה לציבור או אפשרות לפגיעה בתיקיות ההליך המשפטי נגדו, במקרה המתאים יהיה ראוי לאפשר זאת (ראה לעניין זה בש"פ 2857/06).

6. מכלול הנסיבות עליהן הצבע ב"כ המבקש, מצדיקים להיעתר בבקשתו, ועל כן, הנני מורה על ביטול

מעצך הבית בו נתן המבוקש.

יתר תנאי השחרור בערובה יישארו בעינם.

המציאות תשליך עותק ההחלטה לב"כ הצדדים.

ניתנה היום, כ"א אלול תשע"ז, 12 ספטמבר 2017, בהעדך
הצדדים.